

SOCIALMINISTERIET

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 24. maj 2005

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af den 26. april 2005 følger hermed - i 5 eksemplarer - socialministerens svar på spørgsmål nr. 251 ad L 38

Jhk, jet J.nr. 601-31

Spørgsmål nr. 251:

”Ministeren bedes, i forlængelse af punkt 113 i høringsnotatet, oplyse, hvordan vil ministeren sikre, at en ydelse alene tager udgangspunkt i den enkeltes situation og særlige ønsker, når de fleste ydelser fremover fortrinsvis er en ren kommunal udgift? Vil ministeren acceptere en vis ventetid på den rette ydelse, hvis en kommune ikke har økonomi til at bevillige den rette ydelse?”

Svar:

Punkt 113 i høringsnotatet til forslag til lov om social service (L38) handler om den situation, at visiterede borgere fra alle regionens kommuner, kan være omfattet af forskellige sagsbehandlingsregler (lokale kvalitetsstandarder) fastsat af den enkelte borgers hjemkommune.

Jeg har i høringsnotat anført, at når en kommune visiterer en borger til en social boform, der drives af en region eller af en privat udbyder, vil der typisk altid være udarbejdet en handleplan efter lovforslaget § 141 (§ 111 i den gældende lov om social service). I forbindelse med visitationen vil der altid have været kontakt mellem boformen og kommunen med henblik på at fastlægge, hvad formålet med opholdet i boformen skal være.

Efter servicelovens almindelige princip har hver enkelt modtager af tilbud krav på en ydelse, der tager udgangspunkt i den enkeltes situation og særlige ønsker. Dette gør sig allerede gældende under den nuværende lovgivning, og der sker ingen ændring heri ved gennemførelsen af den nye lov om social service.

Det forhold, at kommunen fremover har hele finansieringsansvaret for ydelser efter lov om sociale service, eventuelt suppleret af refusionsordningen for de dyreste enkeltsager, vil ikke ændre på borgerens krav på en ydelse, der svarer til borgerens behov og særlige situation. Et samlet finansieringsansvar vil tværtimod fjerne kassetænkning, således at det fremover er entydigt hvilken myndighed, der har finansieringsansvaret i den enkelte borgers sag. Risikoen for, at diskussion mellem to myndigheder om finansieringen vil betyde lang sagsbehandlingstid og ventetid for borgeren forsvinder således, hvilket er et væsentligt fremskridt.

For så vidt angår den generelle økonomi skal det også bemærkes, at kommunerne under ét er blevet kompenseret for opgave- og finansieringsomlægningen. Det fremgår således af aftalen om strukturreformen, at ændringer i opgavefordelingen vil blive gennemført ud fra princippet om, at reformen er

udgiftsneutral og pengene følger med opgaven. Det er således en forudsætning, at kommunerne under ét kompenseres fuldt ud for den økonomiske virkning af omlægningerne i opgaver og finansiering. Det sker ved, at merudgifter som følge af nye opgaver fører til tilsvarende forøgelser af det kommunale bloktilskud. Herved sikres finansiering for opgaverne for den kommunale sektor under ét.

Dertil vil den kommende reform af tilskuds- og udligningssystemet være med til at sikre, at der etableres en balance inden for den kommunale sektor, således at også den enkelte kommune sikres tilstrækkelig finansiering til at løse sine opgaver.

Eva Kjer Hansen

/Aksel Meyer